

Woonplaats: **Uthwerdum (Duitsland)**
 Gezinssituatie: **getrouwd, drie kinderen: Marja (27) en schoonzoon Marco (30), Elma (24), Govert jr. (21)**
 Oude situatie: **eigen timmerbedrijf**
 Nieuwe situatie: **melkveebedrijf in Duitsland**
 Emigratiejaar: **2003**
 Veestapel: **65 melkkoeien, 65 stuks jongvee en 40 schapen**
 Oppervlakte: **65 hectare pachtgrond waarvan 20 hectare mais**

Govert Beekenkamp: 'Ik ben niet over het boerenvak gaan nadenken, je wordt als boer geboren'

Doel bereikt in Duitsland

Op je vijfenveertigste melkveehouder worden en daarvoor emigreren. Het is een niet-alledaags verschijnsel, maar de familie Beekenkamp deed het om haar ware aard de ruimte te geven. 'Bij ons trouwen zei Govert dat we eens boer zouden worden.'

tekst **Florus Pellikaan**

Tot 2003 runden Govert en Nel Beekenkamp, samen met de vader van Govert, in Zuid-Holland hun eigen wagenbouw- en timmerbedrijf. Op een leeftijd van nota bene midden veertig verruilden ze de goedlopende timmerzaak voor een melkveebedrijf in het Noord-Duitse Uthwerdum. Ze namen deze beslissing weliswaar gesteund door de wetenschap dat hun toen dertienjarige zoon Govert junior ook boer wilde worden. Maar ook zonder die zekerheid had het stel niet getwijfeld de stap te maken. Govert Beekenkamp (54) zette traditiegetrouw het timmerbedrijf voort dat zijn opa was gestart en zijn vader had uitgebouwd. Al op jonge leeftijd voelde hij zich echter aangetrokken tot melkvee en loeerde hij veelvuldig op het melkveebedrijf van zijn oom en tante in Stolwijk. Hij deed daar veel kennis op over het boerenvak en bezocht ook regelmatig andere melkveebedrijven en fokveedagen. 'Als we tijdens de vakantie gingen fietsen, stopte Govert overal waar hij koeien zag,

en het liefst ging hij ook nog even in de stal kijken. Al toen de kinderen klein waren, zijn we in Duitsland en Denemarken melkveebedrijven gaan bekijken', vertelt Nel Beekenkamp-van Zwieten (55).

Ware aard komt boven

Voordat de overstap werd gemaakt, verhuisde het timmerbedrijf vanuit Schiedam-Kethel naar Poortugal (bij Rhooen) en de 2000 vierkante meter grond bood de mogelijkheid voor het houden van de eerste geiten en schapen. 'Maar als het boerenvak echt in je zit, ben je een keer klaar met kippen en geiten, dan wil je verder.' Op de vraag naar het moment waarop de prangende behoefte om boer te worden is opgekomen, antwoordt Beekenkamp zonder na te hoeven denken: 'Ik ben niet over het boerenvak gaan nadenken, je wordt als boer geboren daar ben ik stellig van overtuigd. Voor je oud bent, komt je ware aard boven. Dit is onze aard.' Nel Beekenkamp vult aan: 'Govert zei bij ons trouwen al "eens worden we boer".'

Zo midden 2002 begon de zoektocht naar een melkveebedrijf. 'We hebben ook nog even in Nederland rondgekeken, maar dat was financieel niet haalbaar. Voor een bedrijf met slechts drie ton quotum kosten alleen de productierechten al 1,2 miljoen gulden, dat kan toch niet?' In Duitsland zijn mogelijkheden om quotum te pachten en op advies van anderen bezocht de familie in Noord-Duitsland drie bedrijven. Binnen een jaar was het pand in Poortugal verkocht en vond de emigratie plaats. 'Er zijn hier veel pachtbedrijven, maar wij wilden per se de gebouwen en de grond onder de gebouwen kopen', vertelt Govert junior, die momenteel het laatste jaar volgt van de agrarische hogeschool. 'We wilden niet het risico lopen dat we na 25 jaar, als de

pachtduur voorbij is, weer van de boerderij moeten. Alleen het land met het bijbehorende melkquotum pachten we.'

Snel overname regelen

De bezoeker zal de geschiktheid voor het boerenvak van familie Beekenkamp geen moment in twijfel trekken. De 65 koeien zien er keurig uit en in zeven jaar tijd wisten ze de gemiddelde productie op te vijzelen van 7800 liter naar 10.000 liter melk met 4,43% vet en 3,62% eiwit. Desgevraagd geeft Nel Beekenkamp aan geen moment spijt te hebben van de beslissing om te emigreren. 'Het wonen en leven in Duitsland is prima. Ik heb dit ook altijd gestimuleerd, omdat ik zag dat er in deze twee mannen zoveel boer zat. Vervelend is wel dat onze twee dochters en

schoonzoon in Nederland wonen en dat is vier uur rijden.' Het van origine ambitieuze echtpaar Beekenkamp heeft met het goed functionerende melkveebedrijf alle doelen bereikt die het graag wilde halen. 'We zijn heel blij met wat we hebben en er zijn geen investeringsplannen. We willen proberen om Govert jr. vanaf 1 mei het bedrijf over te laten nemen en dan ga ik weer timmeren in Duitsland en in Nederland om hem snel en zonder schulden boer te kunnen maken', vertelt Govert senior. 'Wat heeft het voor nut als we hier samen gaan lopen, niet veel werk doen én weinig verdienen. Dan word je pas echt oud. Als wij geen afstand konden nemen van het oude, dan hadden wij hier nooit gezeten.' |

